

מ"ת 14/17495/02 - מבקשת, מדינת ישראל נגד מшиб, צאלח אלדין סולימאן

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 14-02-17495 מדינת ישראל נ' אלדין סולימאן (עוצר)

בפני כב' השופטת ענת זינגר
מבקשת מדינת ישראל
נגד צאלח אלדין סולימאן (עוצר)
משיב

המבקשת ע"י עו"ד רונית נויוואוס

המשיב ע"י ב"כ עו"ד עואודה אחמד

החלטה

1. מונחת בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נשוא תיק פלילי 14-02-17473. בכתב האישום בתיק האמור כלולים שישה אישומים. אישומים 2-6, עניינים בגנבת רכבים שונים, במקרים שונים, החל מיום 17.11.13 ועד ליום 13.9.12.13, כולם בעיר ראשון לציון וכולם עת שהמשיב שוהה בישראל שלא כדין. אישום מס' 1 עניינו באירוע מיום 13.9.12.13, עת בסמוך לשעה 21:07 המשיב ביחד עם אחרים - שהם רחמים וחניין בחניון וכן עומר חמודה, קשוו קשר לביצוע גנבת רכב, עת החזק המשיב כל' פריצה לרכב ועת שהה בישראל שלא כדין. נתען כי המשיב וחמודה הנ"ל, קבעו להיפגש עם מר רחמים כדי שהאחרון, ביחיד עם הגב' חנן, יסייעו אוטם ברכbam. המשיב וחמודה עלו לרכב של מר רחמים, במחסום אל-Azurem, כאשר מר רחמים נוגג והחלו בניסעה לכיוון כביש מס' 1. בכוונתם היה להגיע לראשונה לציון, כדי לבצע גנבת רכב נוספת. בעקבות פניה של המודיעעה, הגב' קרן אברהם, זיהו שוטרים את הרכב וסימנו לו לעצור ואז נמלטו המשיב וחמודה מהמושב האחורי. המשיב לא שעה לקריאות לעצור ונמלט מהמקום. במהלך הבדיקה גם קפץ למרגלות קיר בגובה רב. באותו נסיבות הוציאו חמודה מהרכבתיק גב שחור, אותו נשא על גבו. במהלך המנוסה, השליך חמודה את התיק ובזה נמצא כל' פריצה לרכב מהר. פירוט המציג בתיק בס' 4 בכתב האישום). בכלל אותו ציוד - היו גם מחשבי רכב מסווגים שונים, המשמשים להחליפ' את מחשב הרכב המקורי שימושו לגנבה. בגין אירוע זה - יוחסו למשיב עבירות של קשירת קשר לעשרות פעע, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, החזקת מכשירי פריצה וככינה לישראל שלא כחוק.

2. ב"כ המשיב חולק על קיום ראיות לכואורה וטעון כי מכל מקום, בהחלטה קיימים קרנסום אשר לא ניתן להתעלם ממנו. לאחר שהעמיקתי ועיינתי בכל החומר שהונח בפני - הגיעתי למסקנה כי אכן יש ממש בטענות וקיימים קושי מסוים בתשתיית הראייתית, הכל כפי שיפורט להלן בקצרה.

עמוד 1

3. **באשר לאירוע נשוא האישום הראשון - נסמכת התשתית הראיתית על הودעתה הגב' קרן אברהם** מיום 9.12.13, שם תיארה שני בחורים קופצים מהגדר ונכנסים לאוטו הרכב, בו נתפסו לאחר מכן מר רחמים וגב' חנן. הנ"ל דיווחה למשטרת ועקבה אחר הרכבת עד שנעצר. בהמשך, **קיימים ארבעה זו"חות פועלה**, מטעם השוטרים במקומם ובינם תיאור של הבדיקה והצדוק שנטפס. בנוסף קיימ תיעוד חזותי, באמצעות צילום, של אותם דברים **שנתפסו בתיק, עמו נמלט חמודה מהרכב.** אומנם בתחילת הבהיר חמודה - את הקשר למר רחמים וגב' חנן שראה בהודעתו מיום 10.12.13) - עם זאת, בהמשך הוא הודה בהיכרות עם הנ"ל (ר' הודעתו מיום 16.12.13 ולדוגמא ש' 214 שם) ולא טען עוד כי היה מדובר בעילה מזדמנת לרכב חולף, במקרה. גם כאשר בוצע עימות בין חמודה ובין גב' חנן - הודה הנ"ל בהיכרות ממושכת יותר עם אותה חנן (ר' בדו"ח ביצוע העימות מיום 16.12.13 ש' 7 וכן ש' 75-74). גרסתו של חמודה הנ"ל אומנם מלאת סתיות והיפוך גרסאות (כך לדוגמא טען שלא היה בישראל במועדים שונים, אך לנוכח מחקרי תקשורת, שינה את גרסתו) - אך עם זאת, אף הוא הודה בשלב מסויים, כי מי שהוא עמו בשעה שבה נעצר הרכב והשנים נסו ממנו - היה המשיב שבפני. בעניין זה ר' לדוגמא דבריו בהודעתה מיום 10.12.13, ש' 21 וכן דבריו בהודעתה מיום 16.12.13 בש' 269-268. עריה אני לך ש חמודה טען בתחילתה שהוא רק שלושה ברכב, טען שהוא לא ידע מי היה ברכב וכן טען שהמשיב שבפני לא היה ברכב - אך כאמור לעיל, בחלוקת אחרים, של אותן ההודעות - הוא הסכים שהיא עוד אחר שנס עמו ואף התייחס לאותו אחר - ממשיב. גם **מר רחמים** ניסה לטעון בתחילת הכיר את השנים, אשר אותם אסף לרכבו (ר' הודעתה מיום 10.12.13, ש' 26). עם זאת, בהמשך הדברים הודה אף הוא בהיכרות עם המשיב וחמודה, ולמשך תקופת זמן לא מבוטלת. אף עליה שהטלפון של המשיב, היה שמור בזיכרון של הטלפון של מר רחמים והוא הסכים ש חמודה והמשיב - הם אלו שעלו לרכבו. מעודתו עולה גם שהמשיב הוא זה שהחזיק את אותו תיק שחור, בו נמצאו מכשירי הפריצה (ר' הודעתו מיום 10.12.13 ש' 56). עליה עוד מדבריו כי לא מודיע בהסתעה חד פעמי, אלא מדי פעם היו השניים מבקשים הסעה, למקום בתוך ישראל, אשר בו ביקשו לרדת. מר רחמים טען עם זאת כי לא ידע מה מטרת כניסה שנעזו ב��' מספרת דברים שלא עשה, עם זאת, הוא גם שואל אותה: "הם לא יודעים כלל למה פתחת עלי?". בהמשך הוא אומר לה להגיד שאמרה את הדברים כי פחדה. עוד אמר כי הוא נתפס רק על שהות בלתי חוקית, בעוד הוא זו שסיבכה אותו. בהמשך הוא מצין לחנן שיש הקלות ואז אומר לה, מודיע שקרה. כאשר היא אומרת לו ושניהם נפלו ביחד, הוא מדגש כי נפל בגלאה, בעוד הוא לא אמר עליה כלום. בהקשר זה הוא אומר לה: "היית צריכה להגיד, אני ישבתי ליד אבא שלי ולא ידעתי כלום וזהו". תרגיל זה בוצע ביום 16.12.13 (עיר כי מעין בכלל תוכן העימות נראה שchanin הנ"ל מאוהבת בחמודה והדבר סותר את הטענה שההעלה בפני, כאילו הפלילה את המשיב, מחמת אהבה נצצת אליו).

4. **마חר וחמודה לא הודה במעורבותו בגניבות הרכבים ועדותם הייתה מלאת סתיות ולא אמונה וגם מר רחמים,** אף שתמך בכך ש חמודה והמשיב היו באירוע נשוא כתוב האישום הראשון, לא אישר את מעורבותם בעבירות הגניבה -הרי בסופה של יום נסמכת הטבעה, הן כתמייה נוספת ביחס לאישום הראשון והן ביחס ליתר האישומים - בעיקר על **הודעות שמסרה הגב' chanin;** באופן כללי אמר כי באותו הודיעות, היא מסבירה שהמשיב וחמודה היו מתאימים עם אביה ועמה, להטייע אותן לרוחבות מסוימים והשנים היו גנובים ממש רכבים מסווג קאה וגולף. גב' chanin ואביה היו ממתינים במקום מספר דקות, עד שקיבלו אישור מהאחרים כי הסתדרו עם אותן רכבים גנובים ואז היו עוזבים את המקום. לדבריה היא ואביה קיבלו תשלום רק בגין ההסעה. בעניין זה ניתן להפנות להודעות שלה מהיים -

10.12.13, 11.12.13, 16.12.13, 12.12.13, 22.12.13, 12:34 בשעה 10:17 וכן דז"ח הובלה והצבעה שנערכו עמה ביום 15.12.13 (החל בשעה 10:16). ביחס לדז"ח האחרון, קיימת גם תרשומת ידנית שערך אחד מהשוטרים שנכחו בהובלה ומזכירים מהימים 20.12.13 ו- 26.12.13 באשר לאופן בו נערך דז"ח ההובלה. עיון בכלל החומר מלמד מחד גיסא כי גרסת גב' חנן עקבית באשר לעצם מעורבות חמודה והמשיב באירועי הגניבה וזאת בסופה ובסיוע אביה (אשר שמשו אליו שהכניסו אותם לישראל והובילו אותם למקום הגניבה). עם זאת, ניתן למצוא או התאמות רבות בין דבריהם שמצוינת גב' חנן בהודעתה הנ"ל ובין המיחס למשיב בכתב האישום. איני רואה צורך להידרש לכל דבר ודבר ואסתפק בהדגמה בדברים הבאים:

א. גב' חנן טענת כי בלילה שבין 2.12.13 ל- 3.12.13 היה יום הולדתה והוא הייתה בבית חולים בסורוקה בגלל סבא שלה. לדבריה, בתאריכים אלה לא הייתה נסעה לראשונה לצוין עם חמודה והמשיב (ר' דבריה בהודעה מיום 22.12.13 ש' 11-17). על אף האמור - מייחס כתב האישום למשיב, באישומים 4-5, שני אירועים של גניבה, באותו מועדים.

ב. גב' חנן טענה בהודעה מיום 11.12.13 כי היא לא חושבת שתזchor את המקומות אליו הם הוסעו המשיב וחמודה וזאת על אף שלא סיירה לנסות לעשות זאת (ר' באותה הודעה ש' 95, שם טעונה שהיא לא- "לא תזכיר כלום"). באותה הודעה, היא טענה גם כי אינה זוכרת, באיזה רחוב הורדו המשיב וחמודה ביום ראשון של אותו השבוע בו נחקרה (ר' ש' 75 באותה הודעה). על אף האמור, ביום 15.12.13 היא כאמור מצביעה על מקומות מדויקים (חמשה במספר). קיימת אפוא שאלה - כיצד, אם סבירה שלא תוכל לזכור את המקומות, הצליחה בכל זאת, להוביל את השוטרים לאוטם מקומות. אומנם בהודעתה מיום 22.12.13, החל מש' 56, טוענת גב' חנן כי בעת הגיעו לאוטם מקומות נעשה שימוש בಗי.פי. אס שהוצאה מרכיב אביה. אבל לנוכח האמור בזיכרון מיום 26.12.13, נותרת שאלה האם אכן זו הדרך בה הגיעו למקום, או שהיא שימוש בגי.פי. אס של החוקר בעצמו. לשאלת זו לא מצאתה מענה בתיק שהונח בפני. בהקשר זה - יש ממש בטענתה ב"כ המשיב כי ראייה לצלם לצורך מלאה את כל ההובלה ולא רק קטיעים חלקיים מרגע הגיעו למקום, כאשר לא ברור כיצד הגיעו לאוטם מיקום השוטרים עם גב' חנן. העובדה שבשולוי התרשומת הידנית שערך השוטר בעת אותה יציאה סומנו מספרי תיק התלונות של גנבת הרכבים, מעלה גם אפשרות שההגדעה לאוטם מקומות הייתה על בסיס תלונות בעלי הרכב שנגנבו.

ג. גב' חנן מצוינת בהודעה מיום 16.12.13 (כלומר يوم לאחר ההובלה למקומות) - בצוירה מפורטת וסדרה את האירועים השונים, את המיקום בו הייתה הגניבה ואת הרכב שנגנבו בכל פעם. קיימת תמייה מסויימת כיצד מתישבים דברים אלו, עם טענתה בהודעה מיום 11.12.13 כי היא אביה לא רוא את הגניבות עצמו, אלא רק שמעו דבריהם לאחר אותן מעשים מהשנים. גב' חנן ידעה פרטים מדויקים, אשר עלי פניו הדברים אינם מתישבים עם הטענה כאלו היא אביה לא נכחה בגניבה עצמה והדבר פוגע באמונות גרסתה. כך לדוגמא באשר לאים מס' 2 - טענה כי מזהה בוודאות את המקום על בסיס פח אשפה (צפרדע), הסמוך להחנה ממנה בוצעה הגניבה (כך בעת ההובלה למקומות). כך גם באשר לאים מס' 5 - טענה כי מאחר והיה אור בסמוך, חמודה שבר מנורה שהיה שם ונטען כי על בסיס אותה מנורה שבורה, זיהתה את המקום (בעניין זה ראה גם בעימות בינה ובין חמודה מיום 16.12.13, החל משורה 113). ידעת פרטיהם אלה מלמדת שלכל הפחות נפל אי דוק בטענתה כי היא אביה לא רוא כלל את הגניבה עצמה,

אלא המתיינו במרחך מסוים לקבלת הודעה, אם הם יכולים לעזוב את המקום.

ד. בדברי גב' חנין מצוינים מועדים של אירועי גניבות כביכול, אשר לבסוף אינם כוללים בכתב האישום. הדבר מלמד, לכל הפלחות, כי לא אותרה תלונה הרלוונטית אליהם. כך לדוגמה אפנה להודעה שלא מיום 22.12.13 - שם מצוינים גם המועדים 25.11.13, 24.11.13, 1.12.13 ו- 4.12.13. ככל שההנחה היא שהגב' חנין דיים בדבריה (על אף שבמקומות אחרים טענה שאין היא מעודכנת בפרטים ואין היא יכולה לזכור) - לא ניתן הסבר מדוע לא אותו גנבות של רכבים, בכל אותם מועדים.

ה. בכתב האישום, באישום השישי מצוינת גניבה מיום 17.11.13, על אף שמנגד יש בתיק מסמך המאשר כי בין 9.11.13 לבין 28.11.13 - שהה המשיב בכלל אוהלי קידר. בהקשר למסמך זה נטען כי לפחות באותו אישום, יש מקום לקביעה שאין בסיס למiosis למשיב. על אף שב"כ המשיב לא טוען כי קיימת אי התאמה דומה גם לגבי יתר התאריכים, אני מוצאת להעיר כי עיוון בתיק מלמד, שבמסגרת תיק פלילי 15647-11-13 - הורשע המשיב ביום 24.11.13 בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק ונגזר דין לו - 35 ימי מאסר שירותו מיום 8.11.13. לא הוגג מסמך המלמד על המועד בו אכן בפועל נותר המשיב בכלל, בהמשך לאותו גזר דין, אך בנסיבות המתחייבת, ככל שרצה מאסר, של אותו פרק זמן מיום 8.11.13 - מילא כל המועדים המצויים בכתב האישום, lokim בקושי דומה.

ו. יש ממש בהפנייה לכך שבוצעו איקון לפלאפונים של מעורבים אחרים, אך לא אלה של המשיב ולא ניתן הסבר לכך.

5. לנוכח דוגמאות ספורות אלו - התחששה הכללית העולה מהחומר היא כי יש ממש בעצם הטענה בדבר מעורבות המשיב ביחד עם חמודה, באירועים חוזרים ונשנים של גניבות. עם זאת - קיימן קושי, ממנו לא ניתן להתעלם, באשר לניסיונו להצליב בין אותן אמירות כלליות של גב' חנין, לבין המועדים המדויקים והmphorotim שציינה בהמשך במהלך ההובלה ואשר פורטו גם בכתב האישום. יש מקום להנחה כי עליה שאותה הצלבה, נעשתה באמצעות איתור תיקו תלונות ולא דווקא בהتابס על מידע ראשוני עצמאי ואמין שספקה הגב' חנין עצמה. האמור מctrף לכך שמדובר בעברות של שותפה למעשים ומילא זו צריכה תמייה נוספת.

6. באשר לתחששה הכללית כי יש ממש בנסיבות בגניבה - מעבר לדברים שכן מתוישבים בכל הודעהויה של גב' חנין, ומעבר לעובדה שנראה כי חיים (לנוכח שינוי בנסיבות האחרים), מוכחת באופן מספק ההיכרות הקודמת בין כל הארבעה - אפנה עוד לכך שגם גב' חנין אישרה שידעה כי התקיך עמו מסתובבים השניים נשא כל פריצה (ר' דבריה בהודעה מיום 11.12.13, החל מש' 50). בנוסף אפנה לדברי אם ילו של המשיב, אשר אף היא אמרה שהמשיב וחמודה עוסקו בגניבת רכבים (ר' עימות עם המשיב מיום 5.2.14 ש' 77-79). כאשר הדברים גם מתוישבים עם העובדה שבסוףו של יום, מר רחמים הודה בהסעה חוזרת ונשנית של השניים לטור שטחי ישראל.

7. בטרם יוסקו מסקנותיי, מהאמור לעיל - אפנה לכך שלא מצאתי ממש בעינה כי יש לשחרר המשיב רק כדי

שלא תגרם הפליה בינו ובין יתר המעורבים בפרשה. עיון מעלה כי חמודה נמצאה במעטך עד תום ההליכים מכוח החלטה במ"ת 13-12-55237. גב' חנין אומנם שוחררה למעטך בית (ר' החלטתה כב' השופט רובין במ"י 30193-12-13 אשר אושרה על ידי ערכאת הערעור בעמ"י 46853-12-13, כב' השופט בן ציון גרינברג), אך זאת בשים לב לכך שלא נותרה לגבייה עילית שיבוש, היא שיתפה פעולה ובשונה מהמשיב נמצאה מחוסרת עבר פלילי. באשר למר רחמים, זה אכן שוחרר אך נראה כי בסיסו הדבר עמד מצב רפואי עשייתי. מאחר וענינו של המשיב שבפני דומה לעניינו של מר חמודה (הן חלקם בגניבות והן הכנסה לישראל) - הרי שאין מקום לשחרור רק על בסיס טענת הפליה.

.8. ומכאן למסקנותי:

מדובר בכל האישומים בשילוב של שהות בלתי חוקית בישראל, בתוספת עבירות של גנבה. בנוסף - עולה כי מדובר בגנבה מתוחכמת, בה נעשה שימוש במחשבי רכב מסווגים שונים, המשמשים להחליף את מחשב הרכב הנגנב. מדובר בעבירות חוזרות, הנעשות על ידי כמה בצוותא וטור תיאום עם גב' חנין ומר רחמים, באשר להסעה. על אף שעסוקין בעבירות רכוש בלבד, לו הייתה התשתית הראייתית מוצקה - הרי שלונוכח העובדה שהעבירות בוצעו תוך תהoot בלתי חוקית, למשיב גם מסר על תנאי מעל ראשו (בгин שهوات בלתי חוקית) ו עבר פלילי נוסף - לא הייתה מהססת להורות על מעוצר עד תום ההליכים. עם זאת, במקרים לקרים הראייטים, כמו מודגם לעיל, אשר לאורים לא ניתן לדעת بما ירשע לבסוף המשיב, מתוך שש האישומים, אם בכלל (למעט האישום הראשון - אשר נראה מונח על תשתיית חזקה יותר) - אני סבורה כי יש לנקט במסנה זהירות ולהורות על חלופת מעוצר. חלופה אשר תספק לך שהוא יתיצב לדינום שיקבעו בענינו ואשר תמנע כניסה נוספת לישראל, ללא היתר כדין (בין שלעצמך ובין לצורך ביצוע עבירות נוספות).

.9. בהמשך לכל האמור אני מוצאת להורות כי המשיב יוחרר בתנאים הבאים:

- א. המשיב יתיצב לכל דין או חקירה אליהם יזומן.
- ב. המשיב לא ישאה בישראל, כל עוד אין בידו רישיון לעשות כן.
- ג. המשיב יחתום על התמ"יבות עצמית בסך 20,000 ₪.
- ד. המשיב ימציא ערבותצד ג' של תושב ישראל, מחוסר עבר פלילי, אשר ימסור את כתובתו זו תשמש לזמן המשיב לכל דין שיידרש. גם ערבות זו תהא ע"ס 20,000 ש"ח. עבר הצד ג', תהיה הכנסה מוכחת בגובה 5,000 ₪.
- ה. יופקד סך של 25,000 ₪.

העבריות ניתנות להבטחת כל התנאים.

השחרור יכול להיות בפני קצין משטרה או קצין שב"ס שהוסמך לך.

כל שהמשיב לא עומד בתנאים יoba בפni, בהסכמה בא כוחו, לכל המאוחר עד ליום 23.2.14 בשעה 11:00.

יש לאפשר למשיב עד 5 שיחות טלפון לצורך גיוס כל הדרוש לשחררו.

ניתנה היום, י"ט אדר תשע"ד, 19 פברואר 2014, במעמד
הצדדים.